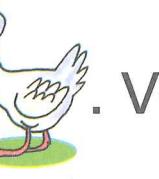
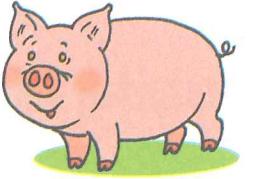

Proč se Petr smál?

Jedna upovídaná upřela na Petra a spustila: „Je to nespravedlivé,
 zpívá, bučí, houká,
 mňouká, kdáká, kváká,
 bečí, mečí, štěká nebo
vrčí, jenom pořád mlčí...“

„Aspoň někdo,“ řekl si Petr a zasmál
se tak, že měl od k .

O veliké řepě

Žili-byli , a vnučka Anička. Měli
 Voříška, Mínu a plný dvůr
 a . Ve chlévě chrochtalo
a mečela Líza. Toho roku jim vyrostla
na poli řepa. ji okopával a
rostla jako z vody. Už byla větší než pejskova
 a zabírala půl pole. Rozhodl se
že vykope. Ale se ohnul a
zlomila, jen o zavadila. Zavolal tedy
na pomoc . Ta uchopila v pase,

ten popadl , tálí, tálí, ale nevytálí.

„Vězí v zemi jako skála, jakoby se vysmívala!“

zlobila se a zavolala na pomoc vnučku.

 se chytla , ta , ten .

Tálí, tálí, ale nevytálí. „Jeden

dobrý nápad mám. Pojd', Voříšku, pomoz

nám!“ vzpomněla si na .

Už byla na poli pomocníků celá řada, ale

 s nepohnuli. „Pojď sem, Míno, čičíčí,

ty znáš kouzla kočičí!“ zavolal pejsek na .